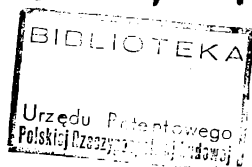

Opublikowano dnia, 10 listopada 1954 r.

E06b 7/14

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36354

Kl. 37 d, 16

Jaroslav Bauer
(Praga, Czechosłowacja)

37d, 7/14

Urządzenie do odprowadzania wody przy oknach

Udzielono patentu z mocą od dnia 7 stycznia 1948 r.

Pierwszeństwo: 8 stycznia 1947 r. (Czechosłowacja)

Działanie dotychczas znanych urządzeń do odprowadzania wody przy oknach nie jest zadowalające. Urządzenia te składają się w większości przypadków z otworów, wykonanych w dolnej listwie ramy okiennej i skierowanych ukośnie na zewnątrz. Niekiedy stosuje się również rowek wzdłuż wewnętrznej strony zewnętrznego występu dolnej listwy ramy okiennej, przy czym do tego rowka uchodzą pionowe rowki, wykonane w bocznych listwach framugi. Woda, zbierająca się w poziomym rowku, powinna zasadniczo wypływać przez ukośne otwory prowadzące na zewnątrz. Otwory te, wykonywane za pomocą wiercenia lub wypalania i niekiedy wykładane rurkami metalowymi, mają z reguły mały przekrój, to też nie mogą być powlekane warstwą wodoodporną i często zatykają się na skutek zanieczyszczania lub zamarzania, co powoduje, że woda z opadów atmosferycznych, wciskająca się do okna, pozostaje w nim, a niekiedy przepływa do wnętrza pomieszczenia. Na

skutek tego dolne części okna ulegają w stosunkowo krótkim czasie gniciu.

Proponowano również wspomniany zewnętrzny występ wykonywać jako odrębną listwę, umocowaną na dolnej listwie ramy okiennej tak, by zachowana została szczelina, uchodząca na zewnątrz. Sposób ten zmuszał jednak do stosowania listw w ramach okiennych o kształcie odmiennym od ogólnie przyjętego, co jest wysoce niepożądane, jak również powodował zwiększony koszt i pracę, przy czym z uwagi na konieczność przymocowywania oddzielnej listwy, wytrzymałość całości ramy okiennej ulegała zmniejszeniu, a w miejscu połączenia, do którego mogła przedostawać się woda, istniało niebezpieczeństwo gnicia.

Wynalazek pozwala na usunięcie wymienionych wad i umożliwia, praktycznie biorąc, zupełne odprowadzanie wody z dolnej części ramy okiennej w ten sposób, że w poziomej listwie ramy okiennej, na znacznej jej długości, wykonuje się wyżłobienie z ukośnie skierowanym

odpływem, uchodzącym na zewnętrznej stronie listwy ramy okiennej poniżej jej występu, skierowanego ku górze, przy czym występ wykonany jest tu, jak zwykle, jako jedna całość z listwą ramy okiennej i na górnej powierzchni jest ukośny, tworząc w ten sposób okap dla wody, spływającej z okna.

Zgodnie z wynalazkiem zachowany zostaje ogólnie przyjęty kształt oraz wytrzymałość zwykle stosowanych listw ram okiennych, zbędne są części dodatkowe i całość może być wykonana ręcznie, szybko i w sposób prosty. Znaczny przekrój wyźłobienia zapewnia szybkie i całkowite odprowadzanie wody, spływającej po powierzchni okna, oraz wody, która przedostała się przez okno, to też zapobiega się przenikaniu wody do wnętrza pomieszczenia i pozostawiania wody we framudze okna, wykluczając tym samym gnienie framugi. Znaczny stosunkowo przekrój wyźłobienia umożliwia łatwe powlekanie jego ścianek powłoką wodoodporną, przy czym wyźłobienie nie posiada żadnych przegród, któreby stałyby źródło gnicia. Okna wyposażone w urządzenie według wynalazku można również nie zaopatrywać w stosowaną zazwyczaj listwę ochronną na dolnym okapie, ponieważ opisane wyżej urządzenie do odprowadzania wody oraz nachylenie górnej powierzchni zewnętrznego występu dolnej listwy ramy okiennej czyni wspomnianą listwę zbędną.

Wymienione wyżej korzyści osiąga się również przy wykonywaniu poprzeczników okiennych zgodnie z wynalazkiem. Przykład wykonania przedmiotu wynalazku w zastosowaniu do okna typu zespolonego uwidoczniiono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny okna, a fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1.

Zgodnie z rysunkiem rama okienna składa się, jak zwykle, z listwy dolnej 1, nie uwidocznionej na rysunku listwy górnej, listw bocznych 2, z których na fig. 1 przedstawiona jest jedynie listwa prawa, oraz z poprzeczki okiennej 3. W ramie okiennej osadzone jest dolne i górne skrzydło okienne 4 i 5. Dolna listwa 1 posiada znany okapnik zewnętrzny 6, skierowany ku górze. Na wewnętrznych ścianach bocznych listw 2 wykonane są pionowe rowki 7, które uchodzą do rowka 8 w poziomej listwie 1.

Dno rowka 8 skierowane jest ukośnie ku dołowi, tworząc przepływ 9, uchodzący na zewnętrzną stronę listwy 1, poniżej okapnika 6, skierowanej ku górze. Okapnik 6 tworzy jedną całość z listwą 1 i u góry ograniczony jest nachyloną powierzchnią 10 tak, że działa, jako odprowadzenie wody, która spływa po skrzydło okiennym 4.

Dzięki temu, jak wyżej wspomniano, zbędne jest tu stosowanie dolnego okapu.

Wyźłobiony przepływ 9 składa się w przykładzie, uwidocznionym na fig. 1, z licznych, szerokich otworów umieszczonych obok siebie, których boczne powierzchnie ograniczające 11 są nachylone ukośnie do wnętrza, dzięki czemu woda z rowka 8 spływa łatwo do otworów. Z uwagi na dość znaczny przekrój tych otworów wspomniane powierzchnie 11 można bez trudności powlekać warstwą wodoodporną, przez co unika się, praktycznie biorąc, zupełnie niebezpieczeństwa gnicia.

Opisane wyżej urządzenie można stosować również i do poprzeczki okiennej 3, co na rysunku przedstawiono stosując to samo oznaczenie cyfrowe.

Wynalazek nie ogranicza się do opisanego wyżej przykładu i może być wykonany w różnych odmianach zwłaszcza odnośnie szczegółów wykonania przepływu 9. Zastosowanie wynalazku nie ogranicza się również do przedstawionego na rysunku okna typu zespolonego, gdyż urządzenie według wynalazku stosować można z tą samą korzyścią do okien różnych typów.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do odprowadzania wody w dolnej części ram okiennych lub poprzeczek okiennych, w którym rowki, wykonane w bocznych listwach ramy okiennej, uchodzą u dołu do rowka w listwie poziomej ramy okiennej lub w poprzeczce, zaamiennie tym, że rowek (8) wykonany jest na znacznej części długości listwy poziomej (1) lub poprzeczki (3), tworząc ukośnie w dół skierowany przelew (9), który uchodzi na zewnętrzną stronę listwy (1) ewentualnie poprzeczki (3), poniżej okapnika zewnętrznego (6), skierowanego ku górze i tworzącego z listwą ramy okiennej (1) lub z poprzeczką (3), jak zwykle, jedną całość, przy czym okapnik (6) posiada górną ukośną powierzchnię (10), która służy jako okap do odprowadzania wody, spływającej ze skrzydeł okna (4, 5).
2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że wyźłobiony przelew (9) składa się z licznych otworów o dość znacznej średnicy, umieszczonych obok siebie i posiadających ukośne powierzchnie boczne (11).
3. Urządzenie według zastrz. 1 lub 2, znamienne tym, że wewnętrzne powierzchnie wyźłobionego przepływu (9) posiadają powłokę z materiału, odpornego na działanie wody.

Jaroslav Bauer

Zastępca Kolegium Rzeczników Patentowych

